

den bredest mulige tilslutning til aftalen, *anmodede* 18-magts nedrustningsudvalget om hurtigt at fortsætte forhandlinger om effektive forholdsregler vedrørende ophør af kernevåbenkapløbet på et tidligt tidspunkt, vedrørende kernevåbennedrustning og vedrørende en aftale om almindelig og fuldstændig nedrustning under nøje og effektiv international kontrol, samt *anmodede* 18-magts nedrustningsudvalget om at aflægge en fremskridtsberetning til den 23. Generalforsamling.

Ved sin forelæggelse af resolutionsforslaget fremhævede ambassadør Max Jakobson, at medforslagsstillerne omfattede såvel kernevåben- som ikke-kerne-våbenmagter, såvel medlemmer af 18-magts nedrustningsudvalget som ikke-medlemmer, og såvel lande tilhørende internationale alliancer som alliancefri lande. Han udtalte på forslagsstillerens vegne disses påskønnelse af 18-magts nedrustningsudvalgets arbejde og deres overbevisning om, at ikke-spredningsaftalen ville være et effektivt middel til standsning af spredningen af kernevåben. Forslagsstillerne var af den opfattelse, at en sådan aftale måtte følges op af effektive foranstaltninger til en standsning af det nukleare våbenkapløb og til kernevåbennedrustning, og at ikke-spredningsaftalen ville medvirke til opfyldelsen af disse formål.

VIII. Ændringer i udkastet til ikke-spredningsaftalen og i resolutionsforslaget.

A. Ændringer i resolutionsforslaget.

På baggrund af den kritik, der var fremkommet i debattens løb, besluttede forslagsstillerne til resolutionsforslaget at foretage visse ændringer i dette.

I den *præambuler* del indføjedes udtalelser om, at alle parter til ikke-spredningsaftalen i henhold til denne havde ret til at deltage i den fredelige anvendelse af kerneenergi og ville være i stand til at erhverve spalteligt materiale og udstyr til fremstilling af kernemateriale til fredelige formål, at ikke-spredningsaftalen skulle efterfølges af yderligere nedrustningsforanstaltninger „snarest muligt“, og at såvel kernevåben- som ikke-kerne-våbenmagter bar ansvaret for at handle i overensstemmelse med principperne i FN's pagt, hvorefter alle staters

suveræne ligestilling skal respekteres, magt-anvendelse eller trussel herom i internationale forhold undlades, og internationale tvister løses ved fredelige midler. I den *operative* del ændredes Generalforsamlingens „endorsering“ af ikke-spredningsaftalen til en „anbefaling“ af denne.

Den finske ambassadør fremhævede ved forelæggelsen af det reviderede resolutionsforslag, at dette skulle imødekomme de ønsker, der hyppigst var blevet rejst under debatten, om 1) yderligere understregning af nødvendigheden af fremskridt med hensyn til andre nedrustningsforanstaltninger, 2) styrkelse af retten til at deltage i den fredelige udnyttelse af kerneenergien, og 3) yderligere forsikring fra kernevåbenmagternes side imod anvendelse af magt i internationale forhold.

Ændringerne i resolutionsteksten fulgte de senere af USA og Sovjetunionen foretagne ændringer i selve aftaleteksten, jfr. nedenfor under B.

B. Ændringer i udkastet til aftaleteksten.

Ligeledes som en tilkendegivelse af god vilje over for den fremkomne kritik samt for at skabe det bredest mulige grundlag for vedtagelsen af resolutionen, der skulle anbefale ikke-spredningsaftalen, foretog Sovjetunionen og USA i fællesskab umiddelbart før afslutningen af debatten i 1. udvalg visse ændringer i aftaleteksten.

Der indføjedes en *ny præambuler* paragraf, hvori der erindres om, at stater i deres internationale forhold ifølge FN's pagt skal afstå fra magtanvendelse eller trussel herom mod andre stater, samt at opretholdelsen af international fred og sikkerhed bør ske under anvendelse af færrest mulige menneskelige og økonomiske ressourcer.

Artikel IV's bestemmelser om udveksling af oplysninger om fredelig udnyttelse af kerneenergien og bistand fra stater, der er i stand dertil, til udvikling af den fredelige anvendelse af kerneenergien i ikke-kerne-våbenstater fik en mere forpligtende karakter og blev udvidet til foruden videnskabelige og teknologiske oplysninger også at omfatte udstyr og materiale. Samtidigt blev hensynet til udviklingslandenes behov understreget.